

7. Я багато читаю .
8. Я дискутую з питань, які мене цікавлять .
9. Я вірю у свої можливості .
10. Я намагаюся бути відкритою людиною .
11. Я усвідомлюю той вплив, який здійснюють на мене оточуючі люди .
12. Я керую своїм розвитком й отримую позитивні результати .
13. Я отримую задоволення від засвоєння нового .
14. Відповідальність, яка зростає, не лякає мене .
15. Я позитивно ставлюсь до своєї позитивної роботи і подальшого кар'єрного росту .

Якщо студент набрав 55 балів та більше, це означає, що він активно реалізує свої потреби у саморозвитку ; якщо від 36 до 54, треба визнати, що у нього відсутня сформована система саморозвитку ; від 15 до 35 балів студент повинен зрозуміти, що він перебуває на стадії саморозвитку .

Список літератури

1. Подмазін С. Інформаційно – аналітичне забезпечення управління освітніми системами // Освіта і управління – 1997 – Т. 1 №1 .
2. Репкін В.В.; Репкіна Г.В.; Зачка В.В. Про систему психолого – педагогічного моніторингу в побудові навчальної діяльності // Питання психології – 1995 №1 .
3. Сисоєва С.О. Підготовка вчителя до формування творчої особистості учня . - К.:Поліграфкнига,1996 .
4. Старцева І. Моніторинг розвитку особистості // Директор школи – 2001 - №4 .
5. Управління якістю освіти на основі нових інформаційних технологій та освітнього моніторингу . Матрос Д.П., Полев Д.М., Мельникова Н.Н. – М.:Пед. – сусп.-во Росії,1996.
6. Філософський словник /За ред. В.І. Шинкарука. – К.:Гол. Ред.. УРЕ АН УРСР, 1973 .

Рассматривается проблема развития и саморазвития личности, определения личностной программы удовлетворения профессиональных нужд в саморазвитии студента .

It deals with the problem of development and selfimprovement of a person, the determination of the personal student's program towards satisfaction his professional needs.

УДК.378.147

В.В.Підоренко, викл., Т.А.Сотніченко, ст.викл.

Кіровоградський національний технічний університет

Етапи формування іншомовної лексичної компетенції

В статті йдеться про необхідність використання інтерактивних методів навчання в процесі формування лексичної компетенції.

комунікативна лексична компетенція, інтерактивність, семантизація, автоматизація

В умовах реформування освіти і пошуку шляхів оптимізації навчального процесу перед вищою школою висувається завдання створення ефективної методики формування іншомовної комунікативної компетенції у студентів немовних спеціальностей. Складовою частиною комунікативної компетенції є лексична компетенція, без набуття якої повноцінне спілкування неможливо.

Вченими – методистами досліджено роботу лексичних механізмів в рецептивних та репродуктивних видах мовленнєвої діяльності, розроблено типи вправ і складено словники-мінімуми фахової лексики, висвітлено питання семантизації лексики та її засвоєння на різних етапах навчання іноземної мови. В сучасних методичних дослідженнях вказується на потенціал нових освітніх технологій і методів, які повинні бути залучені до навчального процесу у руслі комунікативного методу навчання. Реалізація провідного принципу цього методу – навчання в колективі і через колектив – забезпечує активну мовленнєву взаємодію всіх суб'єктів навчального процесу, тобто інтерактивність.

Процес навчання іншомовної лексики проходить шлях від отримання знань з лексики і вироблення первинних умінь до розвитку вторинних (мовленнєвих) умінь через формування лексичної навички – навички вживання лексики сумісно з іншим матеріалом. Інші дослідники вважають, що навчання іноземної лексики проходить через етапи семантизації і первинного закріплення, формування та вдосконалення навичок. Зважаючи на необхідність використання інтерактивних методів навчання, процес формування лексичної компетенції у студентів немовних спеціальностей доцільно звести до трьох етапів:

1) етап подачі, семантизації лексичної одиниці та створення орієнтовної основи як необхідної умови для наступного формування лексичної навички;

2) етап автоматизації дій студентів з лексичним матеріалом на рівні слова, словосполучення та на понад фразовому рівні;

3) етап автоматизації дій студентів з лексичної одиниці у мовленні на текстовому рівні контролю її засвоєння студентами.

Перший етап – це етап рецептивного засвоєння лексичного матеріалу, а інтерактивна діяльність проявляється у взаємодії студентів з іншомовною лексикою у до текстовій діяльності, під час якої знімаються труднощі розуміння термінів підмови спеціальності, йде підготовка до читання фахового тексту. Другий і третій етапи – це етапи репродуктивного і продуктивного засвоєння іншомовної фахової лексики, тому студенти взаємодіють як з текстом, так і один з одним або з викладачем при виконанні текстової та після текстової мовленнєвої діяльності. При такій організації навчання задіяні всі механізми навчального пізнання: сприйняття – засвоєння, що забезпечує розуміння й усвідомлення навчального матеріалу, засвоєння – відтворення, що забезпечує детальне засвоєння з метою поглибленого пізнання; творче практичне застосування отриманих знань.

На кожному етапі необхідно застосувати інтерактивні методи навчання, щоб підвищити якість засвоєння навчального матеріалу студентами, сформувати у них пізнавальну активність та здатність самостійно здобувати нові знання.

Список літератури

1. Очерки методики обучения устной речи на иностранных языках (Руковод. Кол. Авт. В.А.Бухбиндер – К.:Вища школа, 1980.-с.150.
2. Пассов Е.И. Коммуникативный метод обучения иноязычному говорению. 2-е изд. М.:Просвещение.1991.-с.115.
3. Борщовецька В.Д. Етапи навчання студентів – економістів англійської фахової лексики з урахуванням їх когнітивних стратегій //Вісник КНЛУ. Серія:Педагогіка та психологія. 2002.Викл.5.-с.188.

В статье говорится о необходимости использования интерактивных методов обучения в процессе формирования лексической компетенции.

The article deals with the necessity of using interactive methods of teaching in formation of lexical competence.

УДК. 378 147

В.В.Підоренко, викл., Т.А.Сотніченко, ст. викл.
Кіровоградський національний технічний університет

Современные тенденции в методике преподавания иностранных языков

Статья посвящается новому подходу к изучению иностранного языка в современных условиях, также рассматриваются такие понятия как «общеευропейская компетентность», умения, которыми должен обладать обучаемый для осуществления успешного общения в современных условиях в повседневному общении.

учебная мотивация, учебные стратегии, стиль обучения, языковые и коммуникативные умения

В настоящее время проблема оптимизации обучения ИЯ и определения ведущих целей, задач, а также средств их реализации является наиболее актуальной [1]. В апреле 1997 г. Советом Европы была одобрена последняя редакция документа, получившего название "Современные языки: изучение, обучение, оценка. Общеевропейская компетенция" ("Modern Languages. Learning, Teaching, Assessment. A Common European Framework of reference"). Необходимость его появления объясняется изменившимися геополитическими условиями. Концепция новой Европы - Европы без границ, в которой значительно расширяются сферы межнационального сотрудничества, что, в свою очередь, требует решения проблем, связанных с изучением иностранных языков.

"Общеевропейская компетенция" не ставит задачу пропаганды единой методики обучения иностранным языкам. Функция этого документа - помочь всем заинтересованным лицам (учащимся, учителям, авторам учебных материалов, специалистам по контрольно-оценочной деятельности, родителям, работодателям и т.д.) сориентироваться в выборе того или иного пути овладения иностранными языками, а также предоставить им возможность эффективного обмена информацией, относящейся к сфере обучения.

Таким образом, на общеевропейском уровне было отмечено, что не существует универсального метода, так как эффективность того или иного метода всегда зависит от целей и условий обучения, от категории обучающихся и от многих других причин. [1]. Следовательно, речь может идти о комплексных, интегративных методах, вобравших в себя элементы разных методов или о вариативных технологиях.

Вариативность способов обучения иностранному языку обсуждалась на международной конференции "Современные методы преподавания и изучения иностранных языков". Дж. Дьюк (США) отметил, что эффективность методов обучения зависит как от особенностей и уровня профессиональной подготовки учителя, так и от разных индивидуальных особенностей учащихся (не только от коэффициента их